

ಪದ್ಯ ಮಾಡುವ ಬೆಂದೆಕಾಯಿ ಪಲ್ಲೆ, ಚವಳಿಕಾಯಿ ಪಲ್ಲೆ, ಬೇರಳು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಹುಳಿಕಟ್ಟಿನ ಸಾರು ರಮೇಶಪ್ಪ, ಜಯಮೃನಿಗೆ ಇವ್ವಾಗಿದ್ದವು ತಾವು ಹೂಲಿಗೆ ಹೋದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕಿರಕಸಾಲಿ ತಪ್ಪಲು ಪಲ್ಲೆಗಂತೂ ಮಾರು ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಹಂಚಿಸಲ್ಪಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಎನ್ನೆ ಹಾಕಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಲ್ಲಿ, ಕಿರಕಸಾಲಿ ತಪ್ಪಲು, ಉಷ್ಣ, ಶಿಂಧಾದ ಪ್ರದಿ ಹಾಕಿ ತಾಳಿ ಹೊಟ್ಟಿರೆ ರಮೇಶಪ್ಪ ಎಂತ್ಯು ಬಿಸಿ ಹೊಟ್ಟಿ ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳಿಗೆ ಹದವಾಗಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಕಲೆ ಕರಗತವಾದಂತಿತ್ತು.

ಪದ್ಯ ನಿಜಕ್ಕೂ ಲಾವಣ್ಯವತ್ತಿ. ಅವಳು ಲಂಗಡಾವಣೆ ಧರಿಸಿ ನೀರು ತರಲು ಅಣತಿ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸರಕಾರಿ ನಳಕ್ಕೆ ತೆರೆದರೆ ಸುಖಾಸುಮ್ಮನೆ ಮಾಡುಗರು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿದ್ದವರಂತೆ ನಿಸಿಸುತ್ತಾ ಅವಳ ಚೆಲುವನ್ನು ಕೊನೆ ತುಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳ ತುಟಿಯಿಂದ ನಗೆ ತುಳುಕಿದರಂತೂ ಮಾಡುಗರು ಅದ ಕಂಡು ಬಹುಮಾನ ಗೆದ್ದವರಂತೆ ಅನಂದತುಳಿಲರಾತ್ಮಿದ್ದರು. ಸಿನಿಮಾ ನಟಿಯಿತೆ ರಂಗು ರಂಗಾಗಿದ್ದ ಅವಳು ಹಾಡುಗರಿಗೆ ಬೀಳುವ ರಾತ್ರಿಯ ಕನಸಿಗೆ ಕಾಯಂ ರಾಸೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಪದ್ಯಾಗೆ ತನ್ನ ಚೆಲುವಿನ ಅರಿವಿದ್ದರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಿ ಹೊದ್ದು ಮಲಗಿದ್ದ ಬಿಡತನ ತನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ ಅಗಾಧ ಪ್ರಿಯಿ ತೋರುವ ಅಪ್ಪಾಳವನ ಮುಖಿ ಕಣ್ಣಿಂದ ಸುಳಿದು ಮಾಡುಗರಿಗೆ ಸೊಷ್ಟು ಹಾಕದೆ ತಣಿಗಿದ್ದಳು. ದಿನಗಳು ಉರುಳಿ ಕಾಲನೊಳಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಅವಳ ಅಪ್ಪಾಳವು ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ವರ ನೋಡುತ್ತೋಡಿದರು.

ಪದ್ಯ ರೂಪವತಿಯಾದ್ದರಿಂದ ವರ ಸಿಗುವದೇನೂ ತಡವಾಗಲ್ಲಿ. ಪಕ್ಕದ ಹ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದರಲ್ಲೇ ತಮಗಿಂತ ಫೀತಿವಂತರಾದ ಕಾತರಕ ದೇವರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಪದ್ಯಾಳ ಮದುವೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿತು. ದೇವರಾಜನೂ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ ಅಪ್ಪ ಗೌವಿಂದ, ಅಪ್ಪ ತಾಯಿವ್ಯ ಇವರಿಷ್ಟೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ರಮೇಶಪ್ಪ, ಜಯಮೃತಮೃ ಮಗಳು ಸುಖಿವಾಗಿರುತ್ತಾಳೆಂದು ದೇವರಾಜನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಒಬ್ಬದರು. ಕಾತೀಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯೂ ಆಯಿತು. ಪದ್ಯ ದೇವರಾಜನ ಮನೆ ಸೇರಿದಳು. ರಮೇಶಪ್ಪ, ಜಯಮೃತಮೃ ನೆಮ್ಮೆದಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಟ್ಟರು.

ಪದ್ಯಾಳ ಹಾಜರಿ ದೇವರಾಜನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಸದಾಗಿ ಬೇಳಕು ಕುಡಿಚಾಚಿದಂತಾಯಿತು. ದೇವರಾಜನಂತೂ ಅವಳನ್ನು ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟಿರೆ ಪ್ರಿತಿಯ ಮಳೆಗರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದ ತುಟಿ ಮುತ್ತು ಬದಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಸ್ಗರ್ಹಕ್ಕೆ ಕಿಟ್ಟು ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಪದ್ಯಾಳ ಅಡುಗೆಯ ರುಚಿ, ಅವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಸದ ತುಂಡೂ ಬೇಳದೆ ನೀಡಿಕೊಂಡಿವ ಪರಿ, ಬಿಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣ ಕಲೆಯ ಗುರುತ್ವ ಉಳಿಯಿದೆ ಅವಕು ಬಟ್ಟೆ ತೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ, ನಿತ್ಯ ಬೇಳಗೆ ಬಗೆ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ರಂಗೋಲಿ ಎಲ್ಲವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವಳ ಅತ್ಯೇ, ಮಾವ ಓಸೆ ಮಂದಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಸೊಸೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದೇ ಹೊಂಡಿದ್ದಿ. ಬದುಕು ಹೀಗೆ ಇಳಕಲು ಇದ್ದ ಕಡೆ ನೀರು ಸರಾಗ ಹರಿದಂತೆ ಬೆಂದಗೆ ಸಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗಲೇ ಪದ್ಯಾಳಿಗೆ ದುವಾರ್ತೆಯೊಂದು ಬರಸಿದಿಲಂತೆ ಬಂದೆರಿತು. ಅವಳ ಅಪ್ಪಾಳವು ಮಚ್ಚಾಳಂಬೆ ಸಾರು ತಿಂದು ಸಾವಿನ ಮನೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಕೂಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅದೇ ಮೊದಲ ಮಳೆಗೆ ಯಾರದೇ ಬದುವಿನಲ್ಲಿ ಪುದುಪುದು ಎದ್ದಿದ್ದ ಆಳಿಂಬೆ ನೋಡಿ,